

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI****HOTĂRÂREA nr. 388**

din 19 martie 2026

Prin adresa nr. 339.277/12.11.2025, Ministerul Finanțelor a transmis Consiliului Superior al Magistraturii propunerea de a dispune efectuarea de verificări, pentru a se stabili forma și modalitatea de vinovăție a magistraților care au cauzat prin fapta lor un prejudiciu patrimonial Statului Român.

În cauza vizată de sesizarea Ministerului Finanțelor, prin decizia civilă nr. _____ pronunțată de _____ definitivă prin decizia nr. _____ pronunțată de _____ ambele în dosarul nr. _____ Statul Român a fost obligat la plata către reclamantul _____ a sumei de _____ cu titlu de daune morale pentru prejudiciul suferit ca urmare a arestării sale nelegale, precum și la plata sumei de _____ cu titlu de cheltuieli de judecată în primă instanță și în apel, reprezentând onorariu avocat.

Prin Hotărârea Secției pentru judecători nr. 2987/2025, s-a dispus sesizarea Inspecției Judiciare pentru a efectua verificările prevăzute la art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, față de judecătorul care a dispus măsura arestării preventive a numitului _____ în raport de aspectele reținute în decizia civilă nr. _____

pronunțată de _____ definitivă prin decizia nr. _____
pronunțată de _____

În urma verificărilor prevăzute de lege, Inspekția Judiciară – Direcția de inspecție pentru judecători a întocmit Raportul nr. 25-2907 din 23.02.2026 și, în aplicarea dispozițiilor art. 46 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, aprobat prin Hotărârea

Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 164/2023, prin adresa din 6.03.2026, l-a comunicat Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând aspectele prezentate în cuprinsul raportului, Secția pentru judecători constată că Inspecția Judiciară a reținut în mod corect că nu au fost identificate situații privind exercitarea funcției cu rea credință sau gravă neglijență de către judecătorul care a dispus măsura arestării preventive a numitului

Pentru a concluziona astfel, în cadrul verificărilor efectuate, inspectorii au identificat și analizat situația de fapt și motivele avute în vedere de magistratul care a dispus măsura preventivă de libertate.

Astfel, din raportul Direcției de inspecție pentru judecători rezultă că prin încheierea nr. _____ din data de _____ pronunțată în dosarul nr. _____ s-a dispus arestarea preventivă față de _____ și o coinculpată.

În considerentele acestei încheieri, judecătorul de drepturi și libertăți a reținut în mod explicit ca fiind suficiente probele și indiciile care susțin suspiciunea rezonabilă privind comiterea faptelor de către sus-numit și a subliniat natura extrem de gravă a infracțiunilor ce au presupus implicarea unei minore, exploatarea sexuală a acesteia, durata în timp a activității, organizarea faptelor și pericolul social ridicat al faptelor.

Prin încheierea penală nr. _____ din data de _____ pronunțată de completul colegial de drepturi și libertăți din cadrul _____ s-a respins propunerea de arestare preventivă formulată de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. – _____ și s-a dispus punerea în libertate de îndată a numitului _____ de sub puterea mandatului de arestare preventivă nr. _____ emis de _____ reținându-se că standardul probator în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu este îndeplinit.

În aceste condiții, Direcția de inspecție pentru judecători a observat că din considerentele încheierii penale nr. _____ nu rezultă constatarea unei nelegalități evidente a încheierii inițiale, ci doar o apreciere diferită asupra temeiniciei și necesității măsurii preventive.

Astfel, fără a identifica vreo deficiență în evaluarea acestei măsuri, s-a arătat că există dubii rezonabile privind implicarea numitului _____ în activitatea infracțională reținută (cu excepția infracțiunii de proxenetism), prin raportare la materialul de urmărire penală administrat până la acel moment, apreciat de completul colegial de drepturi și libertăți din cadrul _____ ca fiind insuficient pentru a constata îndeplinită prima condiție necesară luării măsurii arestării preventive.

În același timp, inspectorii judiciari au mai reținut că, din examinarea încheierii prin care s-a dispus arestarea preventivă, se poate observa că soluția a fost motivată în fapt și în drept, au

fost analizate probele administrate la acel moment și s-a realizat o evaluare distinctă pentru fiecare infracțiune imputată, judecătorul făcând trimitere la standardul juridic al suspiciunii rezonabile și la jurisprudența relevantă.

În plus, inspectorii au menționat că diferența de soluție se circumscrie mecanismului normal al controlului judiciar, care presupune posibilitatea reevaluării probelor și a proporționalității măsurii. Or, aprecierea probatoriului și interpretarea normelor de drept reprezintă esența activității jurisdicționale, iar judecătorii nu pot fi trași la răspundere pentru soluțiile dispuse în exercitarea funcției jurisdicționale, inclusiv în ceea ce privește luarea măsurii arestului preventiv, decât în situațiile expres și limitativ prevăzute de lege, respectiv când se dovedește existența relei-credințe sau a unei grave neglijențe, conform art. 268 alin. (3) și (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, ceea ce nu este cazul în lucrarea de față.

În concluzie, Direcția de inspecție pentru judecători a opinat că din actele analizate nu rezultă o încălcare evidentă și gravă a unor norme de drept material sau procesual, prin ignorarea deliberată a probelor existente ori printr-o motivare formală sau lipsită de fundament juridic, așa cum nu rezultă că judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul a nesocotit, în mod grav și nescuzabil, cadrul normativ aplicabil.

În cauză, analiza comparativă a celor două hotărâri evidențiază o divergență de apreciere asupra probelor și necesității măsurii preventive și nu o abatere de la normele fundamentale de drept, care ar fi putut constitui drept temei pentru angajarea răspunderii magistratului.

Analiza probelor și aprecierea caracterului rezonabil al suspiciunii de săvârșire a infracțiunii nu pot fi considerate, în sine, dovezi ale exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, în condițiile în care soluția adoptată a fost fundamentată, motivată și racordată la stadiul procesual incipient al anchetei penale.

Pe aceste premise, în acord cu cele expuse în raportul Inspecției Judiciare, Secția pentru judecători constată că în cauza vizată de sesizarea Ministerului Finanțelor nu poate fi reținută exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către judecătorul care a dispus măsura arestării preventive a numitului motiv pentru care va aproba raportul Inspecției Judiciare în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 269 alin. (10) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art. I – Aprobă Raportul Inspecției Judiciare – Direcția de inspecție pentru judecători nr. 25-2907 din 23.02.2026, în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Art. II – Prezenta hotărâre se comunică Ministerului Finanțelor și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 19 martie 2026

Judecător Gheorghe Liviu ODAGIU
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii

